

Kirkenyt sensommeren 2020

Om modenhed og høst

Uden modenhed ingen høst. Vi fejrer, at kornet blev modent, så det kunne høstes (hvilket det for længst er blevet), og vi fejrer at frugttræernes smukke hvide blomster i forsommeren blev bestøvet, så frugten modnedes og blev velsmagende.

At være umoden, det er i dagligsproget nærmest et skældsord. Men når vi betragter et dansk landskab i maj eller juni, så er der da næsten ikke noget smukkere. Håbet stiger i takt med dagslyset: Kan det virkelig blive ved og ved? tænker vi. Og nej, det kan det ikke. Forsommeren er og bliver en umoden årstid. Sensommeren og efteråret, derimod, er en tid for modenhed, men også samtidig en vemodig årstid. Dagen bliver kortere, aftnerne mørke, og morgenerne tågede og klamme. Modenheden i naturen kender dog ikke til den sentimentalitet, vi lægger ned over årstiderne. Korn og frugter har ingen følelser; de har det som deres bestemmelse at blive modne og sætte frø, hvorved de selv dør og giver livet videre. For kornet og frugten er det ikke vemodigt at blive moden, det er bare sådan, det er.

I naturen skal ingen beslutninger træffes, ingen kurs udstikkes, eller valg til bestyrelser afholdes. Naturen er Guds store værk, hvor ting får lov at være som de er. Ja, de har slet ikke brug for nogen lov; de *er* bare.

Vi mennesker kan helt sikkert lære meget af naturens gang; men det er ikke hele vores bestemmelse at modnes, sætte frø og dø. Vores bestemmelse findes nemlig ikke kun i det her liv med love og regler, hvor vi kan nå at blive dygtige og modne, og så dør vi. Nej, vores bestemmelse findes i den levende Gud, der møder os som et menneske og dog kommer med en høst, der ikke bundet til bestemte år og modningsbetingelser. Guds høst er bundet til vore hjerter med tro og håb og kærlighed. Lige som Kristus er det også vores bestemmelse at spire og opstå.

Glædelig høsttid, konfirmation(!), menighedsrådsvalg og efterår

sognepræsten